

YOL ÜSTÜNDƏ AĞAC

ŞERLƏR

1982-1991

ƏZİZ SƏLAMİ

Bu yayılma üçün kitabda bir az
Dəyişikliklər olmuşdur.

İÇİNDƏKİLƏR:

Ön şer	7
Gecə başa çatmadı	8
Qarlı qışda bir bahar	9
Verin!	10
Dağlardan keçərkən	11
Saz səsi	12
Ürək şəkli çəkən oğlan	13
Sahildə	14
Qərib külək	15
Çətindir	16
Ağac	17
Axşamlar	18
Yatağında	19
Bir şer	20
Kim ayıra bilər?	21
Dinləyəcəksən nəğməmi	22
Qoy dinləyim	24
Şikayət	25
İclasda	27
Hardasan?	28
Narın yağış	29
Gecənin bir yarısı	30
Gizləmə məndən	31
Həyat	32
Acı tüstü	33
Nə yaxşı ki ağacdır ağac	34

Payız	35
Mənlik	36
Qoca bir dostum vardı	37
Qabığım	39
Bu hüdudsuzluqda	40
Həyat davam edəcək yenə	41
Bu dünyada	42
Şair dostumun sözlərindən	43
„ O gün “	44
Barı uyuyurkən	45
Yazdıqlarım	46
Xalq şairindən mənə öyüd	47
Bir ulduz kimi	48
Dərdim	49
Səhərəcən	50
Deyirik	51
Sənə verərdim	52
Ana	53
Soyuq duman	54
Bilmədilər	57
Hər zərrədə	59
Neylərsən?	60
Səni andıqca	61
Bir ot olmaq	62
Demərəm	63
Səni axtarıram	64
Talan oldu	65
Dirilər və ölülər	66
Bulaq və könül	67

Qar ətri	68
İnam	70
Bizim ölkədə	71
Qalile	74
Hansı div?	75
Qızıl bayraq	76
Yol üstündə ağac	77
Unut məni	78
Yamaq	79
Bir dost gözləyir məni	80
Nədir?	81
Ulduzlarla	82
Öldür	83
Nə qədər?	84
Oxu bülbülüm oxu!	85
Boğulan nəğmə	86
Sözlərim	87
Mən də bir dalğayam	88
Ey könül!	89
Səndən yazacağam	90
Tufandan qabaq	91
Axşam	92
Keçili	93
Bizim bayram	94
Bir kənd vardı	95
Şarın nağılı	96
Xoruz banı	97
Uçub getdim	98
Boğuldum	99

Uzaq koma	100
Bir ağacımız vardı	101
Xoş gəlmisən	102
Mən də	103
Bir dəstə çiçək	104
Elə bir qar...	105
Dərin bir quyu ol	106
Sorğu və cavab	107
Qayıt!	108
Özünüz qədər	109
Bir yerdə	110
Sən çağır	111
Hazırlaşmışam	112
Nə yaxşı ki qaçdım oradan	113
Söylə hardan gəldin belə?	114
Gözlə	115
Torpaq rəngində	116

ÖN ŞERH

Mən bulağam, Azərbaycan
Torpağından qaynayıb,
Axa-axa bu dünyaya baxıram,
Hər eldənsə, hər dildənsə
İçən varsa suyumu
Mən onunçün axıram.

GECƏ BAŞA ÇATMADI

Gecə başa çatmadı
Yorğun gözüm yatmadı
Dərya-dərya nəftim var
Yandırdığım yapmadı.

QARLI QIŞDA BİR BAHAR

Hər yan qardır, hər yan qar
Yalnız bir qarış yer var
O yerdə bir yaşıl ot:
Qarlı qışda bir bahar.

VERİN!

Alovlandı içim
Acmışam, acmışam yaman
Mənə bir əlçim
Habilin
Kamanının naləsin verin!
Od tutdu yandı ciyərim
Susamışam, susamışam yaman
Mənə bir içim
Ədalətin
Sazının səsin verin!
Sarıldı bağrıma həsrətlərin ilanı
Sarıldı bağrıma, yandım
Mənə amandır, tez olun
İmranın
Ovsunçu avazın verin!

DAĞLARDAN KEÇƏRKƏN

Dağlardan keçirik
Qocaman dağlardan
 qocaman, qocaman!
Qəlbi oynadan
Gözü böyüdən
Ağızı açıq qoyan
 qocaman, qocaman!
Yollardan keçirik
Dağların belinə
Eniş-yoxuşlu qurşaq tək
Sıx-sıx sarılan
 uçurumlu yollardan...

Mamırlı qayalar
Dilsiz-dilsiz oxuyan
Sərin-sərin sular
Ucalarda hərlənən
 yalnız bir çalağan.

Yollardan keçirik
Dağlardan keçirik
 qocaman-qocaman!
Qəlbimdə ən uzaq
Ən şirin duyğuları
 oyadan, oyadan!

ÜRƏK ŞƏKLİ ÇƏKƏN OĞLAN

Əlində təbaşir
Bir oğlan şəkil çəkir
 müqəvva üstündə:
Bir ürək
Və onu
Ortadan çarpaz yarıb keçən
Ucu sivri bir ox.

O şəkli bir qıza göstərəcəkdir
O şəkillə dərini bildirəcəkdir,
Əllincimi, yüzüncümü o şəkil?!
Kim bilir?!
O şəkildən çox çəkmişdir oğlan
Çox!

SAHİLDƏ

Dayanaraq sahildə
Süzürdüm uzaqlarda
Dumanlara qovuşan
 tutqun, soyuq suları,
Mənə elə gəlirdi
Ki məndən uzaqlarda
Dənizin o başında
Dayanmışdır dostum da,
Tikərək gözlərini
O da tutqun sulara
Həsrətlə düşünür məni.
Ayağımın dibindən
Uzaq-uzaqlara qədər
 uzanan dəniz boyda
Bir həsrət sıxırdı qəlbimi!

QƏRİB KÜLƏK

Bu külək hardan gəlir görəsən?!
Qərib-qərib dəyir saçlarıma
Ürkək-ürkək toxunur üzümə
Oynayır kövrək barmaqları havada
Toxunmayır amma
Qəlbimdə gözləyən bu sazın
Həsrətli tellərinə.
Bu külək hardan gəlir görəsən?!
Laləli yamaclardan ötmədimi?!
Dərin dərələrin
Quzeyindəki qarlardan
öpmədimi?!
Güllü-çiçəkli cığırların
Üzərindən keçmədimi?!
Dağlar qoynunda qaynayan
Gur bulaqlarda çimmədimi?!
Mahnılı bağlar qoynuna varmadımı?!
Qızıl sünbül tarlaları sarmadımı?!

Bu külək hardan gəlir görəsən?!
Qərib-qərib dəyir saçlarıma
Ürkək-ürkək toxunur üzümə
Oynayır kövrək barmaqları havada
Toxunmayır amma
Qəlbimdə gözləyən bu sazın
Həsrətli tellərinə.
Bu külək hardan gəlir görəsən?!

ÇƏTİNDİR

Söndürdüm işığı
Uzandım yatağa
Ağ pərdə boyandı qaranlığa
Yarı açıq pəncərədən
Sərin-sərin süzülən külək
Üfürdü canımda həsrət közlərini.
Eşikdə itlərin sürəkli hürüşləri...
Dinləyirəm xəyallar içində səslərini
Dinləyirəm...
Nə doğma „Alaş” ım onların içindədir
Nə doğma „Sarı“ ım, bilirəm,
Nə xoruzlarımın səsiylə
oyana bilərəm sabah
Nə doğma torpağıma göz açma bilərəm.

Çətindir sənsiz oyanmaq səhər-səhər
Çətindir yurdum çətin!
Ovunmaq bilməyir bu könül
Ovunmaq bilməyir heç təhər!

AĞAC

Yalnız bir gövdə qalıb bu ağacdən
bir gövdə qalıb

Dəli bir tufan
Qırıb tamam qol-budaqlarını
Ağac dayanıb eləcə,
Qoşulub o da
Gecikmiş baharı gözləyən
Çılpaq ağaclara
Gözləyib baharı
Sonra gəlib bahar,
Qollu-budaqlı ağaclar tək
Yarpaq-yarpaq
Yaşillanıb o da.

Günəşdədir, bahardadır, küləkdədir
gövdəsi

Və ən dərin qatlarda yaşayır
Qollu-budaqlı rişəsi.

AXŞAMLAR

Deyirlər axşamlar kədərli olur
Qəlbi qəm bürüyür
Günəş batanada,
Nədəndir ay pəri, bir söylə mənə
Qəlbimdə bir günəş yenidən doğur
Axşamlar
 mən yenə
 səni tapanda!

YATAĞIMDA

Girirəm yatağa
Çəkirəm üstümə
Qaranlığın tül örtüyünü,
Başım üstündə
narın-narın
dalğalanır sükut.

Qoy dörd yanımda
Dirəsin beton başını göylərə bu binalar
Qoy pəncərəmdən
Tiksin mənə cansız gözlərini
Bu ölü çöllər,
Yatağında dalğaların
Mavi pıçıltısı var,
Yatağında
Şəffaf üfüqlərdə ağ qu kimi üzən
O yalnız
ağ gəmi,
Yatağında
Məğrur baxışlarıyla
ayna üfüqləri süzən
o qocaman qayalar.

BİR ŞER

Hanı mənim fırçalarım?
Hardadır yağlı boyalarım?
Sarım

qırmızım
ağım?

Mavimdən qalırımı görəsən?!

Tumda çırpınan bir ağac kimi
Tumurcuqda çırpınan bir yarpaq kimi
Ana rəhmində çırpınan bir uşaq ikimi
Canımda bir

lövhə çırpınmaqdadır...

Hanı mənim fırçam olan qələm?
Hanı mənim ağ kətanım-
kağız?

Bir şer yazmaq istəyirəm

KİM AYIRA BİLƏR

Nə qədər uzaqsan bura ey dost!
Nə qədər uzaqsan, nə qədər uzaq!
Aramızda dağlar
 aramızda yollar
Aramızda ah
Bu keçilməz sərhəd dirəkləri!
De, kim ayıra bilər ey dost
Köksümüzdə həsrətlə,
Ümidlə çırpınan bu ürəkləri?

DİNLƏYƏCƏKSƏN NƏĞMƏMİ

Unudulmaz dostum Sabir Əmirovun:
„Burda qoyub getmirsən ki qələmi?“
Sorğusuna cavab

Yox qardaşım yox
Burda qoyub getmirəm qələmi,
Mən bir quşam
Ən darısqal qəfəsdə də
Dinləyəcəksən nəğməmi.

Doğma bağ deyə gəldim bura mən
Qanadlarımda tufanların yarası,
Boğazımda caynaqların izi
Ciyərimdə yanğınların qarası,
Doğma bağ deyə gəldim bura mən,
Bağladılar qanadlarımı!
Amma mən
Oxudum yenə
Susmadım inan!
Susmayacam da heç zaman.

Yox qardaşım yox
Burda qoyub getmirəm qələmi,
Həm də qardaşım
İnandırırım səni
Qələmsiz qalsa da bir gün barmaqlarım
Nəğməsiz qalmaq dodaqlarım.

Yox qardaşım yox
Burda qoyub getmirəm qələmi
Mən bir quşam
Ən darısqal qəfəsdə də
Dinləyəcəksən nəğməmi.

QOY DİNLƏYİM

Söyləmə sevgidən
Qoyma qövr etsin
Qaysaq bağlamış yaram yenidən,
Söyləmə sevgidən,
Qoy uzanım
 bir çinar kölgəsində mən
Yumum gözlərimi,
Dinləyim
 axar suyun səsini,
Bəlkə axar su verdi bir xəbər
İtirdiyim o gözlərdən.

Söyləmə sevgidən
Qoy uzanım
 bir çinar kölgəsində mən
Yumum gözlərimi,
Dinləyim
 axar suyun səsini.

ŞİKAYƏT

Artıq tükəndi taqəti
Götürüb yazdı şikayəti.

Son vaxtlar
İki dərd üzürdü onu,
Gündən-günə
Əzirdi ruhunu,
Birincisi:
Hovuz başındakı krandan
Damcı-damcı
 gül yarpağına süzülən
 suyun zümzüməsi,
- Ax bu suyun səsi!
- Ax bu suyun səsi!
Hər damcı:
Bir iynə
Batırdı əsəblərinə.

Çağırtdırdı ustanı
- Aman usta, aman!
Bu suyun səsi öldürdü məni inan!
Usta polad caynaqlı açarları saldı işə,
Bir andaca
Boğulub susdu
Hovuz başındakı krandan

Damcı-damcı
gül yarpağına
süzülən
suyun zümzüməsi.

- Ax bu suyun səsi!

- Ax bu suyun səsi!

İkincisi:
Qonşu eyvanında
Qəfəsdəki sarı bülbülün
şaqraq səsi.

Hər çəh çəh:

Odlu bir qırma,

Saçılırdı ruhuna.

Düşünürdü öz-özünə.

- Nə yaxşı ki

Bağda olmayıb evim

Yoxsa necə dözə bilərdim, necə

Yüzlərcə quşun səsinə?!

Artıq tükəndi taqəti
Götürüb yazdı
Qonşu eyvanında
çəh çəh vuran
Sarı bülbülə qarşı şikayəti.

İCLASDA

Salonda iclas tünlüyü...
Dolu vurmuş tarla kimi
Fikirlər dolaşiq, düyün,
Pəncərədən axır külək
Axın-axın

sərin-sərin...

Düşünürəm:

Nə yaxşı ki bu dünyada külək vardır!

Nə yaxşı ki pəncərədən

Yolu vardır

iclaslara küləklərin!

NARIN YAĞIŞ

Narın yağış!

Narın-narın çisəmələrinlə

Necə söndürə biləcəksən

Köksümdə

gurhagur yanan

həsrət tonqalını?

Necə söndürə biləcəksən

necə?

GİZLƏMƏ MƏNDƏN

İstər mavi geyin ay gözəl!
İstərsə qar kimi ağ,
İstər çiçək kimi qızıl don gey əyninə
İstərsə də çəmənləri bəzəyən
Ətirli yasəmən kimi
Bürün çəhrayı bir aləmə,
Mən o gözlərini diləyirəm ay gözəl
Gözlərini gizləmə məndən
Qoy bir doyunca baxım gözlərinə!

HƏYAT

Öldü bir insan,
Ürəklər alışıb yandı
Gözlərdən gözyaşı yuvarlandı,
Kimi onun
Sonuncu sözlərini andı,
Kimi onun
Yerişini andı,
Kimi onun
Yemək yeməsini andı,
Kimi onun
Gülərkən üzündə cizgilənən
O sevimli qırışımı andı,
Ürəklər alışıb yandı
Gözlərdən
Gözyaşı yuvarlandı.

Ötdü zaman,
Günəş batdı
Günəş doğdu
Günlər günlərə calandı
Aylar aylara qalandı
Ürəklərdə sarsılıb yıxılan
bir ağacın yerində yenə
Yeni bir ağac
Boylandı.

ACI TÜSTÜ

Tüstü doldu otağa
Açdım pəncərəni,
Aman allah, nə çarə edim
Ruhuma dolan bu sözlərin
Acı tüstüsü boğdu məni!

NƏ YAXŞI Kİ AĞACDIR AĞAC

Qırdılar ağacın yaşıl qolunu,
Çiyindən qoparılmış bir qol kimi
Pəncərədən görünür
Qırılmış qolun
acı mənzərəsi.

Nə yaxşı ki
Bahar vardır,
Nə yaxşı ki ağacdır ağac
Nə yaxşı ki
Vardır pöhrələrin möcüzəsi.

PAYIZ

Örtsə də hər səhər
Tarlaların üstünü bəyaz qırov,
Qıvrılsa da hər səhər
Pəncərənin şişəsində ilan-şaxta,
Gülümsəyir hələ
Yorğun-yorğun mənə payız,
O çılpaq ağacın
Baş budağındakı
Tək almada.

MƏNLİK

Bilmədim
Toxundum qəlbinə oğlumun,
Titrədi dodaqlarında incə bir qəzəb
Gilələndi mə`sum gözlərində yaş,
Vurub sındırdı düzəltdiyim oyunçağımı,

Alqış bu mənliyə
Alqış bu vüqara, alqış!

QOCA BİR DOSTUM VARDI

Qoca bir dostum vardı
Hər baharla cavanlanardı,
Dağlarda əriyəndə qar
Əriyərdi onun da
Üzündəki qübar,
Axanda baharın ayna suları
Sular kimi durulardı
Sular kimi axardı,
Cücərəndə yamaclarda yaşıl otlar
Otlar kimi cücərərdi
Otlar kimi çıxardı,
Gülümsəyəndə meyvə ağaclarında çiçək
Gülümsəyərdi o da
Sevinərdi uşaqlar tək,
Uçanda bağlarda nəğməli quşlar
Atlanardı ürəyi
Qanadlanıb uçardı,
Yaşıllanan dağlara
Yarpaqlanan bağlara
Ətirlənən kollara
Çiçəklənən yollara
O baxardı,
Baxdıqca
O da baharlanardı
O da baharlanardı.

Belə bir dostum vardı
Bilmirəm yaşayırmı hələ
Yoxsa qarışımı torpağa?!
Ancaq mənimlə yaşayır hələ
Ancaq mənimlə vardır.

QABIĞIM

Biri dedi:

- Mən də sənin kimi şeri sevərdim
Mən də sənin kimi şer yazardım,
İllər gəlib keçdi
Aşdı başımdan həyatın dalğaları
Boğuldu qəlbimdə şerə olan marağ!
Biri dedi:

- Bir az, az qapıl xəyallara
Bir az bu dünyaya xəyalsız bax!
Mən ancaq qapıldım xəyallara
Mən ancaq yazdım, yazdım
Baxa-baxa bu dünyaya,
Aşdıqca başımdan həyatın dalğaları
Alovlandı qəlbimdə
Şerə olan marağ,
Deyə bilmədim ancaq:
Yaşaya bilərmə heç meyvə qabıqsız?
Məhv etməzmi onu
Dünyanın istisi, soyuğu?
Mən də meyvəyəm
Şerdir mənim də qabığım.

BU HÜDUTSUZLUQDA

Hər şeri yazdıqdan sonra söyləyirəm

Görəsən bir də nədən yazım?!

Hər şer

Başlanırkən

Sanki deyir:

Yoxdur həyat üfüqlərinin sonu

Mən də bu hüdudsuzluqda

Bir cılız addım.

HƏYAT DAVAM EDƏCƏK YENƏ

Qollarımın arasında
Mışıl-mışıl uyuyur
Körpə qızım,
Qollarının arasında
Mışıl-mışıl
Uyumuşam anamın,
Qollarının arasında
Mışıl-mışıl uyuyacaq
Qızımın körpəsi,
Həyat davam edəcək yenə
Davam edəcək həm ələmi
Həm nəşəsi.

BU DÜNYADA

Balta vurma çiçək koluna!
Zəhərli kollar
Az deyil bu dünyada.
Daş yuvarlatma
Ayaqlarını bağlara
Qovuşduran yollara!
Uçurumlara qovuşan yollar
Az deyil bu dünyada!
Tüpürmə yorğunluğunu yuyan
Sərin sulara!
Kirli bataqlar az deyil bu dünyada!
Soyutma qəlbini isidən
Hərərətli əlləri!
Qəlbini soyudan caynaqlar
Az deyil bu dünyada.

ŞAİR DOSTUMUN SÖZLƏRİNDƏN

- Otuz ildir yazıram
Ancaq hələ
Yazmamışam ürəyimin sözünü,
„Yaz!“ deyiblər
Sevməyərək yazmışam mən
Ürəyimdə söndürədek
Sevib yazmaq közünü.

„O GÜN“

Ah çəkib qan tüpürdün

- Dedin:

Xoşbəxt olardım

Əgər gəlsəydi o gün.

Budur „o gün“, budur sən

Yenə nalə edirsən

Sən „o gün“ ün içində

Ah çəkib qan tüpürürsən.

BARI UYUYURKƏN

Barı uyuyurkən
Çatma qaşlarını!
Barı uyuyurkən
Olmasın alnın düyün-düyün!

Həyat yollarında qanadımı ayaqların?
Yandımı yanğılardan dodaqların?
Uyuyurkən
Ara rüyalar bağını!
Orda qaynayan bulaqlar
Oxşayar ayaqlarını
Və sərinlədər
Yanğılardan yanan dodaqlarını.

Barı uyuyurkən
Çatma qaşlarını!
Barı uyuyurkən
Olmasın alnın düyün-düyün!

YAZDIQLARIM

Yazdıqlarım düşəndə yada
Üşüyən qəlbim
Dönür payızda
Tənha qalmış bir yarpağa!

Min
 istədiyimdən
Bir
 yaza bilməmişəm
Yazdıqlarım da
Bir köz olmaz qızınmağa.

XALQ ŞAİRİNDƏN MƏNƏ ÖYÜD

Dedin:

- Qarışma siyasətə
Siyasət başqadır burda
Sənət başqa,
Siyasət:
Yasaq bir zirvə
Bu zirvəyə qonmaq
Təhlükədir sənətə!

Sən deyirdin
Düşünürdüm mən,
Heyrət edirdim „Fəxri ad“ ına
Sən deyirdin
Düşünürdüm mən:
„Xalq şairi“ adını daşımaqla
Çata bilərmisən şair
Xalqın imdadına?

BİR ULDUZ KİMİ

Gəlib keçdin ömrümdən
Axan bir ulduz kimi,
Unutmaram səni mən
Könlümün yollarında
Pozulmayan
İz kimi.

DƏRDİM

Dedim:

- Otuz beşimdəyəm

Dedin:

- Sandım çoxdur yaşın.

Dərdim yaşda deyil ey dost!

Qorxuram ki

Hələ bir ağac əkmədən

Bu bağ ilə

Vidalaşım!

SƏHƏRƏCƏN

Yenə ərşə çəkildi yuxum
Səhərəcən
Yatağında çırpındım
Düşündüm
Düşündüm
Hər düşüncəm bir daş oldu
Tullandı yuxuma,
Bir göyərçin oldu yuxu
Milləndi havaya,
Qonmadı
Qonmadı.

Uzaqda hürdü bir it
Bahalı itlərdəndir yəqin
Bizim insanlardan da bahalı!
Bir xoruz da yox ki banlasın
Bir doğma səs də yox ki dinləyim
Qaldım əlində
Göyərçin yuxuya tullanan
Daş-düşüncələrin.

DEYİRİK

- Kaş keçib gedəydi bu günlər
Arxada qalaydı
Yaxşıları da, yamanları da
Gələydi gəlməmiş günlər
Görəydim
Görmədiyim zamanları da.
Gəlməmiş günləri arzulaya-arzulaya
Keçmiş günlərin həsrətindəyik
Bir də qayıtmaq olaydı o günlərə
Bir də qayıtmaq olaydı
Deyirik.

SƏNƏ VERƏRDİM

Bilsəydim ki
Güləcəksən ürəkdən
Mən ömürlük gülüşümü
sənə verərdim.

Bilsəydim ki
ağlayacaqsan ürəkdən
Mən ömürlük gözyaşımı
sənə verərdim.

Bilsəydim ki sevəcəksən ürəkdən
Mən ömürlük sevdamı
sənə verərdim.

ANA

Öldü bir boylu ana
Boyunda
Hələ dünyaya gəlməmiş balası.
Üşüdü
Dünyada isti beşiklər,
Ağladı
Dünyanın gülən laylası.

SOYUQ DUMAN

Birdən deyil
Yavaş-yavaş
Çökdü duman.

Bir günəşli yaz günündə
Çiyin-çiyinə
Əl-ələ
Addımladıq yaşıl yolda.
Bizim addım səslərindən
Yaşıllandı
Çiçək açdı
Yol üstündə yanıq kol da.
Addımladıq
Addımladıq.
Yolumuzda axdı bulaq
Günəş ilə
Bahar ilə
Üzümüzə baxdı bulaq.
Sən
Bulağın aynasına baxan zaman
Mən bulaqdan gülümsədim gözlərinə,
Mən
Bulağın aynasına baxan zaman
Sən bulaqdan gülümsədin gözlərimə,
Səsin hopdu
Saçın hopdu

Ətrin hopdu
Özün hopdun sözlərimə.
Addımladıq
Addımladıq.
Yoxuş aşdıq
Eniş endik
Bir ağladıq
Bir sevindik,
Addımladıq
Addımladıq.
Yavaş-yavaş
Uzaqlaşdı o yaşıl yol
Uzaqlarda itib qaldı
Bizim addım səslərindən
Yaşıllanan
 çiçəklənən
 o yanıq kol.
Addımladıq
Addımladıq.
Uzaqlardan yavaş-yavaş
Qalxdı duman,
Yaxınlaşdı
 ağac-ağac
Yaxınlaşdı
 addım-addım

Yaxınlaşdı
qarış-qarış
Yaxınlaşdı
zərrə-zərrə
Ruhumuza
qəlbimizə
bir yol açdı.
İndi duman içindəyik
Tutqun duman
Soyuq duman,
Yanıdayam
Səsləyirəm
eşitmirsən,
Yanımdasan
Səsləyirsən
eşitmirəm,
Duman tutqun
Duman soyuq,
Sən dumanda üşünürsən
Mən dumanda üşünürəm,
Bəs nə üçün belə oldu
Ah nə üçün?!
Düşünürəm
Düşünürəm...

BİLMƏDİLƏR

Öldürdülər insanları!
Tikiləcək binalar tikilmədi
Öldürdülər tikənləri,
Deyiləcək dərslər deyilmədi
Öldürdülər deyənləri,
Çəkiləcək yollar çəkilmədi
Öldürdülər çəkənləri,
Əkiləcək yerlər əkilmədi
Öldürdülər əkənləri,
Yazılacaq kitablar yazılmadı
Öldürdülər yazanları,
Yaradacaq əllər yaratmadı
Axıdıldı al qanları,
Öldürdülər insanları!
Günəş doğdu səhər-səhər
Qızıl saçı
 qana batdı,
Boylandı ay
Yanağında qan ləkəsi,
Saçlarını yola-yola
Gözü yaşlı analarla
Məzarı mə'lum olmayan
 məzarlıqda
Düşüb yatdı.

Öldürdülər insanları!
Ancaq
Onlar bilmədilər
Bir ölənlə
Yüzü gəlir bu dünyaya,
Ancaq
Onlar bilmədilər
Tökdükləri bu qədər qan
Axıb gedir
Sabah tufan qoparacaq bir dəryaya.

HƏR ZƏRRƏDƏ

Demə həyat nədir ki,
Hər damlada mə'na dolu
Dərya var.
Dayaz baxsan
Bu dünya bir zərrədir,
Dərin baxsan
Hər zərrədə
Dünya var!

NEYLƏRSƏN?

Könlün üşüyəndə neyərsən?

- Geyərəm mahnılarımızın
doğma hərarətini,

Könlün susayanda neylərsən?

- İçərəm çiçəkli bir cığırın
xəlvətini,

Könlün ovunmayanda neylərsən?

- Anaram
ana vətənin
hürriyyətini.

SƏNİ ANDIQA

ƏLİ İSMXANI

Ölüm qucdu səni
Həyatı qucmaq üçün
Açarkən qollarını,
Dağa döndü qəlbimdə
 səninlə gəzdiyim
 sənsiz qalan dağlar.

Səni andıqca
Dəniz olar qəlbim,
Çırpınar dalğaları,
Hər dalğasında həsrətin
Köpürüb çağlar.

BİR OT OLMAQ

Ömrümüzü

Bu dünyanın torpağına

Səpə-səpə yaşayırıq,

Görən bizdən nə bitəcək bu dünyada

Nə bitəcək?

Doğma torpaq qucağında

Bir ot olmaq həsrətini

Bağrımızda daşıyırıq.

DEMƏRƏM

Ömür keçir qürbət eldə
Bu ömrə ömür demərəm,
İllərim sovrulur yeldə
Bu ömrə ömür demərəm.

Mənsiz axır doğma çayım
Həsərət ilə baxır ayım
Öz içimdə qalır hayım
Bu ömrə ömür demərəm.

Ayağım o yollar deyir
Əllərim o əllər deyir
Ürəyim o ellər deyir
Bu ömrə ömür demərəm.

Yas içində dağım, bağım
Qəribsəyir boş oylağım
Sölür göydə göyqurşağım
Bu ömrə ömür demərm.

Tər güllərim oraxlanır
Körpə maralım oxlanır
Sazım qandalda saxlanır
Bu ömrə ömür demərəm.

SƏNİ AXTARIRAM

Əlimdə
Min illərdən qalmış
Dəmir əsa,
Ayağında
Min illərdən qalmış
Dəmir çarıq,
Dolaşırım bu dünyanı
 ölkə-ölkə
 oba-oba
Səni axtarıram səni
Azadlıq!

TALAN OLDU

Nə zamandır ayrılmış
Bu ayrılıq yaman oldu,
Hər ay döndü bir damlaya
Damla-damla ümman oldu.

Mən bir quşam yuvam hanı?
O çiçəkli ovam hanı?
Baharımın ilk dövrünü
Tufan qopdu yalan oldu.

Bu dünyanın çox üzü var
Gah dağı var, gah düzü var
Min sözündən bir sözü var:
Talan edən talan oldu!

DİRİLƏR VƏ ÖLÜLƏR

Bir çox dirilər
Qorxurlar ölüldən,
Amma ölülər
Heç nə duymurlar
Heç nə bilmirlər,
Yaddır onlar artıq
Bu dünyanın
Həm xeyrinə
Həm şərrinə.

Ölülər də
duya bilsəydilər əgər
Dirilərin
Mindən biri qədər,
Qorxaraq onların bir çoxu da
Bir çox dirilərdən
Çəkilərdilər torpağın
ən uzaq qatlarına
Və sığınardılar onun
ən dərin yerinə.

BULAQ VƏ KÖNÜL

Tufandan sonra
Bulanıq bulaq
Durulur yenə,
Görmürəm onda
Qopmuş tufanın
Sərt üzünü.

Tufandan sonra
Bulanıq könül
Durulur yenə,
Görürəm onda
Qopmuş tufanın
Dərin izini.

QAR ƏTRİ

Havada qar ətri var,
Elə bil
İndicə yağacaq qar
Və hər yan bürünəcək qara,
Ancaq
Qar yağmaz ki
Bu torpağın ağacına, daşına
Yağırsa da dönər havada
Gözyaşına.
Havada qar ətri var,
Yumuram gözlərimi:
Qar yağacaq
Qar qoynunda uyuyacaq dərələr,
Dağlar geyəcək bəyaz qarı,
Gedəcəyəm kəndlərimizə
Yollarda qar
 dizdən yuxarı,
Gedəcəyəm... gedəcəyəm...
Uzaqlarda
Bacalardan uçan boz tüstülər
Səsləyəcək məni
Səsləyəcək kəndə sarı.

Gözlərimi açırım:
Havada
Qar ətri var,
Ancaq
Qar yağmaz ki
Bu torpağın ağacına, daşına
Yağırsa da dönər havada
Gözyaşına.

İNAM

Nəyə inanırsan inan,
İstəyirsən daşa inan
İstəyirsən suya inan
İstəyirsən oda inan
İstəyirsən ota inan
İstəyirsən göydə görünməzliyə
İstəyirsən yerdə əldə qayıran
dəmərdən
 daşdan
 ağacdən bir bütə inan,
Nəyə inanırsan inan,
Və qoy bəzəsin inam yolunu
İnsana sevgi çiçəkləri,
Yoxsa inam yolun
Bir ilan olacaq ilan
Çalacaq inamları
Çalacaq ümidləri
Çalacaq ürəkləri.

BİZİM ÖLKƏDƏ

Biri dedi :

- Bizim ölkədə
Qələmlər qayrılır
Elə qələmlər ki
Axır su kimi
Və bir göz qırpımında
Kağızı doldurur.

Biri dedi :

- Bizim ölkədə
Təyyarələr qayrılır
Elə təyyarələr ki
Uçurkən üfüqlər bir addım olur.

Biri dedi :

- Bizim ölkədə
Çiçəklər bəslənir
Elə çiçəklər ki
Dünyaya verir yaraşlıq.

Biri dedi :

- Bizim ölkədə
Səddlər çəkilir
Elə səddlər ki
Qamaşdırır ulduzların gözlərini
Onlardan alınan işıq.

Biri dedi :
- Bizim ölkədə
Traktorlar qayrılır
Elə traktorlar ki
Heç bilmirsən nə zaman
Darayır
Uzaqlardan uzaqlara uzanan
Əkin yerini.

Biri dedi :
- Bizim ölkədə
Ağaclar bəslənir
Elə ağaclar ki
On adamın qolları sara bilmir
Onların birini.

Hamı dedi
Hamı dedi
Mən dinmədim
Gözlər tikildi mənə
Mən də dedim:
- Bizim ölkədə
Pozanlar qayrılır
Elə pozanlar ki
Pozur gözlərdən baxışı

Pozur beyinlərdən fikiri
Pozur dodaqlardan gülüşü
Pozur sözlərdən doğrunu
Pozur ürəklərdən diləyi
Pozur dillərdən sorğunu
Pozur süfrələrdən çörəyi
Pozur quşlardan nəğməni
Pozur sulardan zümzüməni,
Bizim ölkədə
Pozanlar qayrılır
Elə pozanlar ki
Pozur göylərdən
Günəşi!

QALİLƏ

Qalile dedi:

- Fırlanır dünya,
Fırlandı dünya kəlisanın başına,
Və çat düşdü
Din sarayının
 qanlı daşına,
İki yol qaldı
Qalile üçün:
Od içində yanmaq,
Ya da ki
Dünyanın fırlanmasını danmaq,
Qalile dandı
Ömrü boyu aradığı
Və nəhayət tapdığı
Həqiqət incisini,
Seçdi
İki yoldan
 ikincisini.

Fırlandı dünya
Fırlandı zaman
Fırlandı insan,
Kəlisa dedi:
- Qalile haqlıydı.
Kəlisa demədi
Amma qanan qandı
Fırlanan dünya ilə
Tanrı da fırlandı.

HANSI DİV?

Kirpiklərimdə
Yuxusuzluğun acı tikanı,
Hansı div oğurladı yuxumu?!
Hansı tilsimli sarayda
Zəncirlənmiş yuxum?
Nə qılıncım var nə qalxanım
Nə çatan var dadıma,
Qarşımda gecə:
Qaranlıq
 dibsiz bir qoyu,
Səsləyirəm yuxumu
Bir daş kimi
 düşür quyuya
 harayım,
Çulqalayır səssizlik
Hər yanı,
Kirpiklərimdə
Yuxusuzluğun acı tikanı.

QIZIL BAYRAQ

Qızıl bayraqdan
Qoparaq qızıl çəkiş
Əzir

işçilərin başını,

Qızıl oraq
Çevrilir qızıl ilana
Dolaşır boynuna kəndlilərin,
Qızıl bayraqdan qan süzülür
Tarlaya
Fabrikaya,
„Rəhbər yoldaş“
Topa tutur
İşçi

kəndli yoldaşını!!!

YOL ÜSTÜNDƏ AĞAC

İnsan olmayacaqdımsa
Uzaq bir yol üstündə ucalan
Qocaman
 bir ağac olaydım kaş,
Yayaydım dörd yanıma
Yaşıl qolumu,
Yoldan ötən yorğun yolçu
Dincələydi kölgəmdə,
Qurudaydı tərini
Və sonra
Gedəydi yolunu.

UNUT MƏNİ

Unutmaq istəyirəm səni
Sən sə unut məni.

Necə ki, unudur insanlar
Yazısız, daşsız məzarları.
Necə ki, unudur insanlar
Haçansa tutulduqları və sonra
Unutduqları azarları.

Unutmaq istəyirəm səni
Sən də unut məni!

YAMAQ

Mən bir torpağın övladıyam ki,
Babəkini Bağdadda doğradılar,
Nəsimisinin Hələbdə soydular
Dərisin. Füzulisi Kərbəlada can
Verdi. Səttar Xanı Tehranda bələşdi
Qana. Mən bir torpağın övladıyam ki,
Fəryadı qaldırsa da xalqları üsyana
Özü ah, yamaq oldu
Lal bir yamaq, ona-buna!

BİR DOST GÖZLƏYİR MƏNİ

Qış hələ başlamayıb
boranını, qarını,
Başlamayacaq da, bilirəm,
Toplayırsa bu diyar
Bütün şaxta sərvətini
bütün bulud varını.
Amma mənim qəlbimdə qar var, qar,
Bə'zən də qopur qarlı bir tufan
Və qalır qar altında
Qəlbimdə olan yollar,
O yollarda mən gedirəm,
O yollar ki, qar tufanında dəyişir hər an,
Amma bilirəm ki,
çaşdıra bilməz məni
O yolların hər an dəyişən aləmi.

Axı o dağlar ardında, o ucqar kənddə
Bir dost gözləyir məni.

NƏDİR?

Oynadaraq havada əllərini
Soruşdun ki: - Gözəlmidir əllərim?
Süzdüm əllərini uzun-uzun,
Bəlkə tanrı ən sevdiyi bir quşun
İncə qanadlarını, bu əllərin
Xəmirindən yoğurmuşdur!
Süzərək əllərini düşünürdüm mən:
Görəsən nədir köksündə döyünən?!
Qanadları əllərindən olan bir göyərçinmi
Qaranlıqda çabalayan kor bir quşmu?!

ULDUZLARDA

„Sevirəm səni“ :
Səqqızdan daha çox
Çeynənir ağızlarda!
Bu dünyadan kəsən sevgi
Sevən axtarır ulduzlarda!

ÖLDÜR

Yayığın güllü bahar
Gözlərin duru göldür,
Sal məni o gölə yar
Boğ məni orda, öldür!

NƏ QƏDƏR

Puşkindən Stalinə

nə qədər yol var görəsən?!

- Gülümsəyən güllərdən

Qanlı tufana qədər!

Beethofendən Hitlerə

nə qədər yol var görəsən?!

- Dimdiyində zeytun yarpağı uçan

Ağ göyərçindən

Dişlərində zəhər daşıyan

İlana qədər!

OXU BÜLBÜLÜM OXU

Oxu bülbülüm oxu!

Hələ yaza az deyil yolumuz,

Hələ qış yolumuzdan

Qalır çoxu!

Oxu bülbülüm oxu!

Baharda daşlar belə dil açıb oxuyar,

Sən qışın bu oğlan çağında oxu!

Oxu bülbülüm oxu!

BOĞULAN NƏĞMƏ

Oxudu quş,
Səsində bahar vardı
Çiçək vardı,
Çatmadı mənə səsi
Maşınların çəlik dalğaları
Uddu o səsi apardı.

SÖZLƏRİM

Yuxuya həsrətdir gözlərim,
Yuxusuzluq ağacında yetişir
Çox vaxt, meyvə-sözlərim.

MƏN DƏ BİR DALĞAYAM

Sabah karnaval bayramıdır
Sabah şəhər dərya olacaq,
Küçələrdən qaynayaraq
Meydanlarda çağlaycaq
Şadıqla gurlayan
İnsan dalğaları.

Sabah şəhərdən qaçacağam
Sabah kimsəsiz ormanların
Xəlvət yollarına qapılacağam.
Qışqıracağam, qışqıracağam,
Qoy dinləsin ormanlar
Qoy dinləsin yollar
Dəryasını itirmiş
Öz içində çağlayan
Mən də bir dalğayam.

EY KÖNÜL!

Nə istəyirsən ey könül?
Nə dinirsən, nə deyirsən
Nə ağlayır, nə gülürsən
Yağmayacaq bulud kimi
Tutqun-tutqun döyünürsən.
Gah deyirsən: - Gedək çölə
Bahar gəlib, ötür quşlar,
Yol üstündə yaşıl xalı,
Ağaclar da çiçək-çiçək,
Gah deyirsən: - Çöldə nə var
Evə gedək.
Heç bilmirəm nədir dərdin!
İstəyirsən ağla bir az,
İstəyirsən bir az çığır,
İstəyirsən dəlilər tək
Qəhqəhə çək,
İstəyirsən ölümlər tək
Unut bütün bu dünyanı
Uyğuya dal dərin-dərin
Ağır-ağır,
Nə istəyirsən ey könül?
Nə dinirsən, nə deyirsən
Nə ağlayır, nə gülürsən,
Yağmayacaq bulud kimi
Tutqun-tutqun
Dalğın-dalğın
Döyünürsən, döyünürsən.

SƏNDƏN YAZACAĞAM

Başım dirənsə də ulduza mənin
Səndən yazacağam Qızılüzənim!

TUFANDAN QABAQ

Bir neçə gündür şer yazmamışam,
Gündüzlərim sönür dalğın,
Gecələrim əriyir susaraq,
Buludlar axışır könlümə,
Bir ucu Savalanda, bir ucu
Dünyanın o başında.

Sabah tufan qopacaq.

AXŞAM

Bütün gündüz boyu yanırdı içim,
Elə bil içimdə od qalamışlar,
Nə mavi səmələr çatdı dadıma,
Nə yaşıl meşələr, nə sərin yollar,
Nə də ağaclarda ötüşən quşlar.
Bütün gündüz boyu yanırdı içim.
Elə ki üfüqdə əyildi günəş
Elə ki meşədə duyuldu axşam,
Sərin bir təslli yağdı içimə
Söndü yavaş-yavaş canımdakı od,
Baxdım ki yanğıdan uzaqlaşmışam.

KEÇİLİ

Keçili düşdü yada:
Qaflantının qoynunda
Ucalan bir dağ,
Mavi göyə yüksələn
Şiş bir papaq,
Çobanların yaylağı
Keçilərin otlağı,
Payızından duman keçər
Dümağ palto geyər qışı,
Bahar səpələr başına
Göyqurşağılı yağışı.

Qürbətdə insan olmaqdan
Keçilidə bir keçi olaydım deyirəm,
Nə başım üstündə çoban çomağı
Nə ətimə tuşlanan canavar dişi,
Otlayardım Keçilinin baharını
Otlayardım mərzə-mərzə
yarpız-yarpız,
Mələyəydim
Keçilinin sükutunu; mələyəydim
Bir hədəsiz, bir qorxusuz.
Yaşayıdım, yaşayıdım,
Öləndə də var dünyadan
Yox dünyaya, bir yaşamış
Doymuş canı daşıyıdım.

BİZİM BAYRAM

Bütün insanların bayramı var
Və bütün xalqların,
Sabah da bizim bayramdır,
Nə axar sularım, ki üstündən tullanım
Və canımda suların aydınlığı
Yeni ilə yollanım,
Nə doğma əllərim, ki qapılarını döyüm,
Nə doğma əllərim, ki ümidlə onları sıxım,
Nə doğma gözlərim, ki arzu dolu gözümlə
Onlara baxım.
Keçdi çərşənbə
Közərə-közərə, soyuq-soyuq,
Bir odla alovlandırdım onu,
Sarılığım qaldı içimdə
Qızındırmadı içimi qırmızılıq.

Bütün insanların bayramı var
Və bütün xalqların,
Sabah da bizim bayramdır
Bizim bayram!
Axar sularım qanlı axır
Üstündə insan meyitləri,
Yeni ilə gedən yolda
Quduz itlər bağlanmışdır,
Aydınlığı, suyu qapan,
Ürəklərdə ümidlər
Ümidlərdə nuru qapan
Qara dünyanın itləri.

BİR KƏND VARDI

Bir kənd vardı
Göyərçinliydi adı,
Bir gün aclıq gəldi
Döydü kəndin qapılarını,
Getdi insanlar
İtdi göyərçinlər,
Sonra dağlar döşündə
Viran bir kənd qaldı,
Evlərdə insana
Yuvalarda göyərçinə
Bir həsrət qaldı.

ŞARIN NAĞILI

Şişman bir şar vardı
Artıq ölmüşdü içindəki hava,
Şarın belə bir adı vardı:
„Azadlıq, xalqlar qardaşlığı,
Demokratiya“
Bir quyuda saxlanırdı şar,
Quyu qaranlıq, quyu dərin,
Bir gün əsdi bir rüzgar
Əsdi iti-iti, kəskin-kəskin
Və dolaraq quyuya
Çıxardı şarı işıq havaya,
Partladı şar; nə azadlıq,
Nə xalqlar qardaşlığı,
Nə demokratiya tərəvəti,
Doldu burunlara bir qaranlıq,
Bir dərin qoyuda boğulmuş
Ölü bir hava üfunəti!!!

XORUZ BANI

Uzaqlarda banladı bir xoruz
Böyləndim o yan-bu yana,
Burda xoruz hanı?!
İçimdə böylənən
Və sonra yox olan
O doğma kəndimdəndi bəlkə
O uzaq xoruz banı?!

UÇUB GETDİM

Bir quşdum, ağacsızdım, yuvasızdım;
Uça-uça gəldim
Qondum quru budaqlarına,
Ötdüm-ötdüm...
Yaşılınmadı quru budaqların,
Uçub getdim.

BOĞULDUM

Dərin ürəklərdə üzmək öyrəndim
Üzə-üzə gücləndim, doğrudum.
Dayaz ürəklərdə üzə bilmədim
Boğuldum!

UZAQ KOMA

Uzaq bir komayam
Qalmışam qar altında
Dörd yanım qardır qar...
Nə bir cığır, nə bir ləpir
Nə bir insan hənirtisi
Nə qarımı açan var.

Haçan bu qar əriyəcəkdir
Haçan əsəcək doğma ellərdən
Bahar nəfəsli bir rüzgar?!

Uzaq bir komayam
Qalmışam qar altında
Dörd yanım qardır qar...

BİR AĞACIMIZ VARDI

Bir ağacımız vardı
Qəlbimizdəydi kökü,
Quş idi, nəğmə idi
Ulduz idi, günəş idi
Hər fəsildə barı,
Hər fəsildə yükü.
Qoruya bilmədik ağacımızı,
Gəldi payız, köçdü quşu
Susdu nəğməsi, batdı günəşi;
Sonra qış gəldi, qurudu ağac.
Gəlbimizdə ölü bir kök qaldı,
Çiyinizdə ağacımızdan
Ağır bir yük qaldı.

XOŞ GƏLMİSƏN

Könlüm uzaq bağıdır mənim
Xoş gəlmisən, gözəl quşum!
Çəh çəh vurub sonra uyu
Mən də sənə yarpaq-yarpaq
Mahnı qoşum.

MƏN DƏ

Əsdi həzin-həzin payız küləyi
Töküldü ağacın yarpağı bütün,
Töküldüm birbəbir
Mən də torpağa.
İndi ağac kimi mən də çılpağam,
Gözlərim ağacın gözləri kimi
Həsərlə tikilib uzaq-uzağa.

BİR DƏSTƏ ÇİÇƏK

Payız göylərində qanadlanaraq
Buludlar uçuşur uzaq ellərə...
Başım üzərində bir cüt ağ bulud
Necə də bənzəyir bir cüt insana:
Birinin əlində bir dəstə çiçək
Bağışlayır ona yaxınlaşana.

ELƏ BİR QAR

Yağdı qar, hər tərəf büründü qara,
Deyirəm elə bir qar yağaydı ki
Qalaydı altında kin də, nifrət də
Qalaydı altında həsrət də, dərd də,
Sonra yavaş-yavaş əriyəydi qar,
Əriyəydi onun altındakılar,
Həyat quvuşaydı xoş bir bahara.

DƏRİN BİR QUYU OL

Dərdini bilməzə demə ey könül!
Ağlamaq yerinə gülər sözüne,
Dərin bir quyu ol sən onun üçün
Qoy için görünsün ancaq özünə!

SORĞU VƏ CAVAB

Ən sevdiyın meyvə nədir?

- Üzümdür.

İnandığın kimsə varmı?

- Gözümdür.

Heç vaxt razı qalmadığın?

- Sözümdür.

QAYIT

Gedibsən, boş qalıb otağın gülüm!
Sənsizlik oxuyur qəmli bir mahnı,
Qayıt uzaqlardan qızıl bülbülüm
Şən nəğmələrlə doldur yuvanı!

ÖZÜNÜZ QƏDƏR

Mən sizdən uzağam bir ulduz qədər
Düşmənlik odları saçdığımızda,
Mən sizə yaxınam özünüz qədər
Dostluğa bir cığır açdığımızda.

BİR YERDƏ

Əl çatmayan, ün yetməyən uzaqlardan

(Ah nə yaxşı!)

Tək bir ulduz

Baxır bizə.

Bir yerdəyik

Ürək-ürəyə

Göz-gözə.

SƏN ÇAĞIR

Baxışın könlümə açdı bir cığır,
Sevgin bu cığırda çiçək-çiçəkdir.
Məni bu dünyada tək-cə sən çağır
Səsin bu həsrəti əridəcəkdir.

HAZIRLAŞMIŞAM

Şirin gülüşlərin baldır ay gözəl!
O balı yeyəydim mən səhər-axşam,
Uca dağ başında olsa da o bal
Mən ona çatmağa hazırlaşmışam.

NƏ YAXŞI Kİ QAÇDIM ORADAN

Nə yaxşı ki qaçdım oradan
Yoxsa acından ölərdim.
Orda söz tərəzisinin daşları
Batmandan az deyildi,
Mənim də ki sözlərim
Misqal-misqal!

Nə yaxşı ki qaçdım oradan
Yoxsa acından ölərdim.
Nəyə gərəkdir bir udumluq
Sözü çeynəyib gövşəyəsən
Naqqal-naqqal!

SÖYLƏ HARDAN GƏLDİN BELƏ

Sükutuma enən mahnı
Söylə hardan gəldin belə?
Ürəyimdə dinən mahnı
Söylə hardan gəldin belə?

Qapım bağlı idi, necə!
Gündüzümdə aysız gecə
Həyat güldü sən gəlincə
Söylə hardan gəldin belə?

Çox yorğunam dincəlt məni
Ağır yükəm incəlt məni
Sar bu ruhu, sar bu təni
Söylə hardan gəldin belə?

GÖZLƏ

Sən mənə meşə ol
Maralın olum,
Sən mənə səma ol
Qartalın olum,
Sən mənə nahar ol
Çiçəyin olum,
Sən mənə könül ol
Diləyin olum,
Sən mənə dəniz ol
Mən dalğan olum,
Sən mənə gecə ol
Mən röyan olum,
Sən mənə zirvə ol
Mən qarın olum,
Sən mənə ağac ol
Mən barın olum,
Sən mənə kağız ol
Bəyaz bir kağız
Mavi nəğmə yazan
Qələmin olum,
Gözlə bu dünyada səni sevəni
Gözlə səhər-axşam
Heç usanmadan,
Dünyanın ən uzaq yerindən belə
Səni sevə-sevə gələnin olum.

TORPAQ RƏNGİNDƏ

Bir gün eşidəcəksiniz xəbərimi
Üzüləniz də olacaq bəlkə,
Bəlkə həsrətlə düşünəniz də.
Heç nə olmamış kimi
Eşidəniz də.
Sonra növbə çatacaq sizə
Əsəcək külək, birəm-birəm
Töküləcəksiniz torpağa.

Hələ vaxt var
Gəlin eşidək bir-birimizi
Gəlin görək rənglərimizi
Hər rəngdə olsaq da solacağıq,
Bir gün hamımız
Torpaq rəngində olacağıq.

Kitabı hazırlayan:
Fərhud Nayebi